

2. ADVENTNA NEDELJA

NEDELJSKO PISMO

Župnije Prevalje

Mr 1, 1–8

PRIHAJA MOČNEJŠI OD MENE

V evangeliju 2. adventne nedelje smo slišali začetek Markovega evangelija. Uvod nam pove, o čem ali o kom bo knjiga govorila. Predstavi nam Jezusa Kristusa, Božjega Sina. Eden od »ciljev« Markovega evangelija je, da odgovori na vprašanje, kdo je Jezus Kristus, Božji Sin. Naziv, ki ga človek nosi ali mu ga pripisujemo, nima pravega pomena, dokler človeka ne spoznamo. Marko Jezusa predstavi kot slabo razumljenega potujočega učitelja, ki potuje iz Galileje v Jeruzalem, kjer je kruto usmrčen na križu. Poleg tega ga zapustijo tudi učenci in za njegovo truplo poskrbijo tujci. Kljub temu da je Jezusovo delo tako rekoč neuspešno, njegov duh in njegov nauk postaneta vsenavzoča in spreminjata tiste, ki mu sledijo. Jezusa smrt ne uniči, temveč ga naredi mogočnejšega. Razkrije njegovo pravo identiteto. Jezus je Kristus, torej Kralj in Božji Sin. Kot takega ga lahko

prepoznajo samo njegovi učenci ki mu zvesto sledijo.

Današnji odlomek govori o tem, kako je Izrael pričakoval nekoga zelo posebnega, v katerem bo sam Bog obiskal svoje ljudstvo in ga odrešil. Stare prerokbe so ga napovedovale in v času, ki nam ga predstavlja evangelij, se je pojavil Janez Krstnik, ki je k sebi pritegoval velike množice. Bi bil to lahko pričakovani Mesija? Marko prizna Janezu veličino in za njegovo delo celo najde napoved in utemeljitev v starih preroških spisih. A Janeza ne gre zamenjati za Kristusa, za Sina Božjega, temveč nekoga, ki mu pripravlja pot. Ta, ki pride za njim, je resnično mogočen in ne bo krščeval z vodo, temveč v Svetem Duhu.

Uvod v Markov evangelij je torej napisan odlično! Vsak, kdor ga je prebral, sedaj želi brati naprej in izvedeti še več o Jezusu Kristusu, Sinu Božjem. Tudi mi smo povabljeni, da skozi cerkveno leto dobro prisluhnemo evangeliju in tako bolje spoznamo Jezusa Kristusa, da mu bomo lažje sledili.

Po: www.radio.ognjisce.si

Za duhovno rast

Glas kliče: »V puščavi pripravite pot Gospodu, zravajte v puščinji cesto našemu Bogu! Vsaka dolina naj se dvigne in vsak hrib in grič naj se poniža. Kar je vijugasto, naj bo ravno, in grebeni naj bodo ravnina. Razodelo se bo Gospodovo veličastvo in videlo ga bo naenkrat vse človeštvo, kajti Gospodova usta so govorila.« (Iz 40, 3–5)

V prvem berilu Izaija, za njim pa ponovi isto Janez Krstnik, nam govorita o »utiranju poti, odstranjevanju vseh zaprek na tej poti, zasipavanju, zniževanju in zglajevanju hrapavega terena,« tako da bi moglo biti res vse zglajeno za Gospodov prihod. Ta slikoviti jezik, ki ga dobro poznamo, postavi v pravo luč Petrov nauk (nagovarja nas v drugem berilu) in čudovito lepo pokaže njegov pomen. Od človekove svobodne volje je namreč odvisno, da se vsa razkavost, neuglajenost in trdota uniči, tako da bi nihče več ne nasprotoval vsesplošni prenovitvi človeštva. Da bi to svobodno voljo vsaj spoznali ter bi temu spoznanju ostajali res zvesti, da bi se potem to kazalo v medsebojni vzajemnosti, harmoniji in medsebojni pomoči. Niti ni potreba, da bi nam Bog še posebej razodel in bi šele po razodetju spoznali, da je treba bratu v potrebi pomagati in da nam naše sposobnosti in moči niso dane zato, da bi jih vsak posameznik uporabljal v svoje egoistične namene, in vrhu tega, da je delo posameznika v korist vsem in je vsak

sad dela treba razdeliti. Če bi to res razumeli in predvsem delali, bi vse hrapavosti, trdote in neuglajenosti vidno izginjale. Človeštvo bi se s tem bližalo zadnji etapi svoje časne zgodovine in postalo bi zmožno tega, da bi si iskreno zaželelo poslednje etape, o kateri nam danes govori Božja beseda.

Ali ne bo ob prizoru poslednje sodbe vstop v Božje kraljestvo odvisen od tega, koliko smo se izvežbali v utrudljivem medsebojnem služenju? To naporno služenje re še ni kraljestvo samo, je pa pogoj za vstop vanj!

Po: Bogoslužno leto B

Janez
Krstnik je
klical k
pokori.
Tudi
danes vse
nas z
enakimi

vzpodbudami kliče adventni čas. Šli smo že večkrat k sveti spovedi in mislili, da smo že vse opravili, če smo zmolili nekaj očenašev ali zdravamarij oz. naredili kako dobro delo za pokoro kot storjene grehe. A Jezus nas uči, da je prava pokora čisto nekaj drugega: je notranja preobrazba, ki poteka vse življenje. Ni zgolj hipna sprememba. Ena molitev, eno dobro delo. Je izbira drugačne poti. Je odločitev za korenito spremembo, ki traja vsak hip našega življenja. Adventni čas nam vsekakor ponuja priložnost za dobro spoved, a s slednjo je potrebno narediti močan

sklep in tudi konkreten korak k spremembi v našem življenju. AK

Oznanila

◆ Sklepno obdobje adventnega časa v Katoliški cerkvi začenjamo **v nedeljo, 17. decembra, z božično osemdnevnico**, ki predstavlja neposredno bogoslužno pripravo na božič. Osemdnevnica nam želi približati hrepenenje in pričakovanje Gospodovega rojstva. Lepo vabljeni!

◆ **Prihodnja nedeljo, 17. 12.2023, bodo pred sv. mašo ob 7.30 skavti prinesli »Luč miru iz Betlehema«.** Pred cerkvijo boste lahko od njih dobili sveče – prav tako tudi pri drugi sv. maši ob 9.30.. Priporočen dar za svečo je 3,5 €, samo vložek za rezervo pa 2 €.

◆ Kot vsako leto, nas tudi letos v tišino adventnega časa Bog nežno vabi, naj se vrnemo k Njemu in poravnamo svojo pot do srca sočloveka ter uvidimo njegove morebitne potrebe po pomoči. Če hočemo odgovoriti na to Jezusovo sporočilo v naši pripravljenosti srečati se z Bogom, nas to nujno pripelje do **dobre adventne spovedi**, kjer nas čaka Bog, da nas z odpuščanjem osvobodi naših grehov in nam vrne duhovno svobodo in mir v srce in

dušo. [Priložnost za sveto spoved je pred sveto mašo. Posebna spovedna dneva pa bosta sobota, 23.12.2023 od 16.00 do konca večerne sv. maše in četrta adventna nedelja, 24.12.2023 od 7.00 do konca druge sv. maše.](#) Spovedoval bo p. kapucin iz Celja.

◆ Veroučenci so vsako leto v adventu spodbujeni k dobroti /glej adventni hranilnik/. Za ta namen so pri verouku dobili **adventni koledar**, ki služi kot pomoč otrokom in staršem pri doživljanju adventnega časa in pripravi na Jezusovo rojstvo. Starši – vzpodbudite otroke k dobroti akciji »otroci za otroke«. Svoje adventne prihranke naj ob božiču položijo k jaslicam.

◆ **Ljubljana bo gostila 46. evropsko srečanje mladih.** Srečanje se bo odvijalo od 28. 12. 2023 do 1. 1. 2024. **Prijave zbirajo do 10. 12.** Kogar bi srečanje zanimalo, si lahko več o tem prebere na spletni strani taizeljubljana.si.

◆ Na razpolago so **Marijanski koledarji (3,30 €), enolistni stenski koledarji (0,70 €) in Družinska pratika (7,50 €).**

◆ V župnijski pisarni so za naročnike na razpolago Mohorjeve knjige za 2024.

◆ **CENA VERSKEGA TISKA ZA LETO 2024:**

- **Družina: 169,00 €**
- **Ognjišče 40 €**
- **Mohorjeve knjige 58 €**
- **Prijatelj 16,2 €**
- **Misijonska obzorja 9 €**

DAROVALCI

ZA NOVE ŽUPNIJSKE PROSTORE
JMK 500 €; N. N. 50 €.
HVALA ZA DAROVA!

Svete maše

10. 12. 2023 – 2. ADVENTNA NEDELJA

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Dragota Plešivčnika, KD

Mohorjan

11.00 na Poljani za +Ano Šatur, Ferjatovi

PONEDELJEK, 11. 12., Damaz, papež

17.00 somaševanje:

- za +Ivanko Praper, osm. hčerka Renata in sin Bojan

- za +Marijo Kert, osm., sin Bojan z družino

18.00 somaševanje:

- za +Damjana Hojnika

- za +Alojza Pavše, Marko z družino

TOREK, 12. 12., Amalija, mučenka

9.30 v Domu za +Strmčnikove

17.00 za +Gabrijelo Osojnik, otroka z družinama

18.00 za +Matildo in Ivana Kodrun

SREDA, 13. 12., Lucija, devica

7.30 za +Marijo Topolovec, Ivan Mirkac z družino

ČETRTEK, 14. 12., Janez od Kriza

18.00 somaševanje:

- za +Angelo Hrustelj

- za zdravje

PETEK, 15. 12., Drinske mučenke

7.30 za +Jožefo Ranc, Jožica Uršnik

SOBOTA, 16. 12., David, kralj

18.00 za +Ivana Javornik, starše Antona in Marijo ter sorodnike

17. 12. 2023 – 3. ADVENTNA NEDELJA

7.30 sprejem betlehemske luči, sv.

maša za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Matevža Potočnika

11. december DAMAZ I.

Damaz je bil sin španske družine, ki je živel v Rimu. Pod papežem Liberijem je deloval kot diakon in je papeža tudi spremljal v izgnanstvo, kamor ga je poslal cesar Konstantin. Po Liberijevo smrti je večina rimske duhovščine in ljudstva za njegovega naslednika izvolila diakona Damaza. Krivoverska arijanska stranka pa je za protipapeža izvolila diakona Urzina. Prišlo je do medsebojnih obračunavanj in nemiri so trajali več let, dokler niso vsi sprejeli papeža Damaza. Na Petrovem sedežu je bil osemnajst let. To je bil čas verskih zmot in krivih nauk. Za časa papeža Damaza je mašna veroizpoved dobila sedanjo obliko. Bogoslužje je obogatil z uvedbo cerkvenega leta; po nasvetu sv. Hieronima je na sinodi leta 382 določil seznam svetopisemskih knjig. Veliko je tudi storil za utrditev ugleda papeštva. Bil je prvi veliki papež – vladar pozne antike, prvi, ki je naslov Pontifex Maximus prenesel od rimskih vladarjev na papeže. Kot papež je zelo častil mučence prvih stoletij in dal je odpreti in urediti katakombe. Nad grobovi nekaterih mučencev je dal postaviti cerkve, nad drugimi pa vzdati marmornate plošče z napisi, ki jih je sam sestavil. Umril je l. 384.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik